

I dag er Gud nær deg!

Som kristne kan vi ofte høre dette at vi må ha og trenger mer av Jesus eller at vi ønsker mer av ham og oppleve mer av hans nærvær. Det kan være synd du sliter med eller ting du sliter med og ikke sett gjennombrudd på, og ofte føler vi på at hvis vi bare får seier over det jeg sliter med, gjennombrudd eller hvis jeg bare blir fri fra syndevaner jeg sliter med, da vil jeg oppleve tilfredsstillelse eller Guds nærvær.

Vi tenker at dette er ett eller annet sted der i fremtiden. Vi føler ofte på at vi fremdeles ikke helt har funnet det vi søker etter.

Det er en sang av U2 som heter: I still haven't found what I am looking for.

Jeg har fremdeles ikke funnet det jeg ser etter (eller lengter etter).

Denne verden har ofte ikke funnet det de lengter etter, selv om de er berømte, har penger og har alt det denne verden begjærer, for det er et behov som alle mennesker har; og det er å oppleve og være ubetinget elsket, ha verdi og bli akseptert.

Du kan faktisk ikke oppleve nærhet til noe heller før du vet at denne personen ikke avviser deg, at vedkommende aksepterer deg og elsker deg, og vi alle leter etter denne nærheten både i andre, men også fra Gud.

Selv som kristne kan vi overføre denne søken etter noe mer, og det er en åndelig søken etter noe mer, det handler ofte om å prøve og komme nærmere Gud. Man kan tenke hvis jeg bare tar den bibelskolen, eller drar på det seminaret eller møtet, da vil mitt åndelig gjennombrudd komme. Gud vil komme å møte meg der og være nær meg når jeg vil blir kvitt alle syndeproblemer, blir helbredet og satt i frihet, men det vil kanskje skje en gang i fremtiden, ikke nå. Så vi søker etter denne opplevelsen som en gang kanskje vil hende.

Vi føler også på hvor mye vi har syndet og på sett og vis skuffet Gud. Vi gjør løfter som: Jeg skal prøve å ikke synde igjen, og en dag skal jeg vinne seier over det slik at jeg kan ha et bra forhold med deg Gud. Så vi prøver hardere og lengre, men vi opplever igjen og igjen at vi skuffer Gud og oss selv. Så igjen prøver vi hardere, men vi bare havner inn i denne onde sirkelen. Vi har en følelse av at Gud ikke er helt fornøyd med oss så lenge vår oppførsel ikke er bra, så vi prøver og prøver å få hans akseptasjon. Vi prøver på sett og vis å få han til å elske oss, og tenker at det kommer an på vår oppførsel om hvor mye han elsker oss og hvor nær han er oss.

Vårt søken etter kjærlighet og nærhet er egentlig ikke så veldig annerledes enn denne verden. Denne verden søke etter akseptasjon, kjærlighet og nærhet i andre, som kristne prøver vi å søke kjærlighet og akseptasjon ikke bare fra andre, men også av Gud. Problemet er at vi ofte føler at Gud er mer perfeksjonist enn andre, for han er jo perfekt er han ikke, og da krever han vel en perfekt oppførsel?

Kvinnen ved brønnen

Det var en gang en kvinne som hadde søkt lenge etter å finne kjærlighet, nærhet, verdi og akseptasjon. Hun hadde vært gift fem ganger, men hun hadde ikke funnet det hun søkte etter. Nå var hun samboer, for hun hadde gitt opp dette med ekteskap. I den kulturen hun levde under var dette forbundet med mye skam; at hun hadde vært gift fem ganger og nå var samboer. Dette var i et land i Midtøsten.

Denne kvinnen måtte hente vann fra en brønn som lå et lite stykke utenfor landsbyen hun bodde i, men hun hentet vannet midt på dagen (ved 12 tiden) for å unngå å møte andre i landsbyen som sannsynligvis så ned på henne og dømte henne.

Men en dag skjedde det noe som for alltid vil bli i hennes minne, hun møtte en mann som forandrer alt!

Da hun kom for å hente vann denne dagen satt den en mann ved brønnen, og han begynner å snakke med henne. Hun stusset litt på dette, for de var ikke fra samme trosretning og stamme, og han som begynte å snakke med henne så vanligvis ned på hennes folkeslag.

Disse to trosretninger og stammer hadde vært i konflikt i mange år, og det var faktisk uhørt at han engang stilte henne et spørsmål, men denne mannen spurte om han kunne få litt vann av henne, for han var tørst etter en lang reise.

Denne kvinnene sa: "Hvorfor skal jeg gi deg vann, våre to stammer omgås jo ikke hverandre, vi er fiender." Da begynner denne mannen å snakke om vann som ikke gjør oss tørste igjen. Etterhvert som samtalen utviklet seg, skjønner kvinnen at han snakker egentlig ikke om fysisk vann, men om en tørst som alle mennesker har, at de alle er på søken etter mening, kjærlighet, nærhet og akseptasjon.

Denne kvinnen skjønner at denne mannen hadde noe viktig å tilby henne, så hun sier: «Gi meg dette vannet så jeg ikke trenger å søke og tørste mer.» Hun tenkte kanskje: «Jeg har søkt nok, jeg er lei av å søke mer, så jeg ønsker dette vannet nå.»

Da er det denne mannen sier noe som er et litt ømtålig tema for henne, han sier: "Hent mannen din." Da sa hun som sant var hun ikke hadde noen mann.

Da er det denne mannen sier noe som overrasker henne, han sier noe som han ikke kunne ha vist på forhånd, for han hadde aldri vært i byen hennes og de hadde aldri truffet hverandre før: Han sier: «Du har rett i at du ikke har en mann, for du har hatt fem men og den du bor med nå er ikke din mann.»

Det gikk opp for denne kvinnen at denne mannen var spesiell, og at han måtte være en profet. Hun sier at jeg ser at du er en profet fra Gud, men i mange år har vårt folk kranglet om hvor og hvordan vi skal tilbe Gud, hva er rett å gjøre, hvor er det rette stedet og måte å tilbe på.

Denne manne sier at det handler ikke lenger om steder eller måter å tilbe på, men det handler om å tilbe fra hjerte (og fra vår ånd).

Denne kvinnen sier: «Vi vet at det en dag skal det komme en person som vil gjøre oss frie.»

Det hun sier er egentlig vi vet det vil komme en frihetens dag en eller annen gang og det vil komme en som vil sette oss fri og slukke all vår tørst og lengsler, men det vil skje en eller annen gang i fremtiden og vi har allerede ventet lenge, faktisk i flere hundre år.

Da et det denne mannen sier: «I dag er denne dagen, jeg er den mannen som du har vært på jakt etter i alle disse år! Jeg er mannen som vil slukke din tørst og dine lengsler.»

Denne historien er ikke hentet fra en kjærlighetsnovelle, men den er helt sann. Hvis du ikke allerede har oppdaget det, er den hentet fra Bibelen. Den handler om Jesus og den samaritanske kvinnen.

John 4:5-30 (BGO)

5 Så kom Han til en by i Samaria, som blir kalt Sykar, nær det jordstykket som Jakob ga til sin sønn Josef.

6 Jakobs brønn var der. Jesus var nå trett etter reisen, og derfor satte Han seg ned ved brønnen. Det var omkring den sjette time.

7 En kvinne fra Samaria kom da for å hente vann. Jesus sa til henne:«Gi Meg å drikke! »

8 Disiplene Hans hadde nemlig gått inn i byen for å kjøpe mat.

9 Den samaritanske kvinnen sier da:«Hvordan kan Du som er jøde, be om drikke fra meg, en samaritansk kvinne? » Jøder omgås nemlig ikke samaritanere.

10 Jesus svarte og sa til henne:«Hvis du kjente Guds gave og visste hvem Han er som sier til deg:Gi Meg å drikke, da ville du ha bedt Ham, og Han skulle gitt deg levende vann.

11 Kvinnen sier til Ham:«Herre, Du har ikke noe å øse opp med, og brønnen er dyp. Hvor har Du så det levende vannet fra?

12 Du er vel ikke større enn vår far Jakob, som ga oss brønnen og selv drakk av den, slik som hans sønner og buskapen hans også gjorde? »

13 Jesus svarte og sa til henne:«Hver den som drikker av dette vannet, vil tørste igjen.

14 Men hver den som drikker av det vannet som Jeg gir ham, skal aldri i evighet tørste. Men det vannet Jeg gir ham, blir i ham en kilde med vann som veller fram til evig liv. »

15 Kvinnen sa til Ham:«Herre, gi meg dette vannet, så jeg slipper å tørste og heller ikke behøver å komme hit for å hente opp vann. »

16 Jesus sier til henne:«Gå og rop på mannen din og kom tilbake hit! »

17 Kvinnen svarte og sa:«Jeg har ingen mann. » Jesus sa til henne:«Du gjorde rett i å si:Jeg har ingen mann.

18 For du har hatt fem menn, og den du har nå, er ikke din mann. Der talte du sant. »

19 Kvinnen sier til Ham:«Herre, jeg innser at Du er en profet.

20 Våre forfedre tilba på dette fjellet, og dere jøder sier at Jerusalem er det stedet hvor man skal tilbe. »

21 Jesus sier til henne:«Kvinne, tro Meg, den time kommer da dere ikke skal tilbe Faderen verken på dette fjellet eller i Jerusalem.

22 Dere tilber det dere ikke kjenner. Vi tilber det vi kjenner, for frelsen kommer fra jødene.

23 Men den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For Faderen søker dem som tilber Ham slik.

24 Gud er Ånd, og de som tilber Ham, må tilbe i ånd og sannhet. »

25 Kvinnen sier til Ham:«Jeg vet at Messias kommer», Han som kalles Kristus. «Når Han kommer, skal Han forkynne oss alt. »

26 Jesus sier til henne:«Jeg er Han, Jeg som taler med deg. »

27 I det samme kom disiplene Hans, og de undret seg over at Han snakket med en kvinne. Likevel sa ingen:«Hva ønsker Du? » eller:«Hvorfor snakker Du med henne? »

28 Så lot kvinnen vannkrukken sin stå igjen og gikk inn i byen. Hun sier til folket:

29 «Kom, se et Menneske som fortalte meg alt jeg har gjort. Kunne Han være Kristus? »

30 Så gikk de ut av byen og kom til Ham.

John 4:39-42 (BGO)

39 Mange av samaritanerne i den byen kom til tro på Ham på grunn av kvinnens ord, da hun vitnet og sa:«Han fortalte meg alt det jeg har gjort. »

40 Da samaritanerne var kommet til Ham, ba de Ham inntrengende om å bli hos dem. Og Han ble der i to dager.

41 Og mange flere kom til tro på grunn av Hans eget Ord.

42 Så sa de til kvinnen:«Nå er det ikke lenger på grunn av det du sa, at vi tror, for vi har selv hørt Ham, og vi vet at Han i sannhet er Verdens Frelser, Kristus. »

Denne kvinnen opplevde at tørsten som som hadde ble slukket denne dagen, hun hadde funnet mannen i hennes liv! Hun hadde funnet en mann som ikke stilte mange krav til henne og fordømte henne for hva hun hadde gjort. Han bare ønsket å ha fellesskap med henne på tross av hvem hun var og hva hun hadde gjort. Hun hadde funnet det hun søkte etter.

Denne kvinnen sier også: «Kom å se denne mannen som (vet) fortalt alt jeg har gjort.»

Når jeg før leste dette skriftstedet skjønte jeg ikke helt hvorfor denne kvinnen ikke følte skam og skyld ovenfor Jesus når han åpenbarte hennes synder, for det hadde kanskje mange av oss blitt, for husk denne kvinnen hadde hatt fem menn og nå var hun samboer. Jesus sitt ønske var ikke å fordømme denne kvinnen, (som kanskje noen vil tro) men å sette henne fri. Hvorfor var kvinnes reaksjon slik den var? Husk at dette førte til at hun gikk ut til hele landsbyen og fortalte om ham, og mange kom til tro på ham på grunn av dette. For våre litt loviske programmerte tanker kan dette være litt uforståelig, for vi hadde sannsynligvis blitt veldig skamfulle og fordømt hvis Jesus hadde åpenbart vår synd for oss på denne måten.

Og det er nettopp det vi ofte gjør også. Vi vet at Gud ser oss når vi synder, han så det du gjorde i går kveld, kanskje du så på porno, tok deg en røyk eller drakk deg full, eller kanskje det var en løgn du sa til noen eller du overspiste.

Du vet at han ser deg, og det som ofte skjer er at du føler Gud er lang borte og at han ikke er med deg fordi du gjorde det du gjorde. Du føler på sett og vis at Gud har avvist deg litt for det du har gjort.

Det var en ting denne kvinne så, som kanskje ofte vi ikke ser: Ja Gud ser alt det vi gjør og har gjort, han vet alt om deg, men han fordømmer deg ikke! Selv ikke for den synd du

nettopp gjorde. Ja men dette gjelder de som ikke kjenner Jesus, tenker noen kanskje, for som en kristen burde vi jo vite bedre, men la meg spørre deg et spørsmål: Elsker Gud syndere og er han mer tilgivelse mot syndere enn mot kristne? Nei så absolutt ikke, han har faktisk akkurat den samme kjærligheten mot oss som mot de ikke kristne, og tilgivelse er like tilgjengelig for dem som for oss.

Denne kvinnen forstod at Jesus aksepterte henne, elsket henne og ikke fordømte henne for hennes synder. Han visste alt om henne, men allikevel aksepterte han henne og ville ha fellesskap med henne og være nær henne. Hun skjønnte at denne personen måtte være spesiell, han var ikke som alle andre. Han var ikke som de som fordømte henne for alt det gale hun hadde gjort, men tvert imot; fremdeles aksepterte henne.

Jesus er mannen!

Kan jeg fortelle deg en god nyhet? Hvis du strever med å føle at Gud er nær deg, hvis du føler deg utilfredsstilt, utilpass, fordømt, skitten, imperfekt også videre så står Jesus foran deg akkurat nå og sier: «Jeg er mannen, jeg er den du har vært på jakt etter, jeg er den som kan tilfredsstille alle dine behov!»

Jesus ønsker å si til deg akkurat nå: «Du trenger ikke å søke mer, for jeg har allerede funnet deg! Du trenger ikke lenger prøve å være perfekt, for du er perfekt i meg og jeg elsker deg! Jeg har ingen krav til deg, for de er alle oppfylt i meg!»

Du trenger ikke lenger søke, søke etter mer mening med livet, du trenger ikke å søke mer hellighet, mer salvelse, helbredelse også videre for i dag er dagen, i dag er Gud å finne. Ikke når alt blir perfekt en gang i fremtiden, og du har klart å leve hellig nok, men i dag er dagen!

2 Korinter 6:2 (NB)

*For han sier: På den tid som behaget meg, bønnhørte jeg deg, og på frelsens dag kom jeg deg til hjelp. **Se, nå er nådens tid, se, nå er frelsens dag!***

Du trenger ikke lenger tørste eller ha hungre mer, for Jesus sier at jeg er alt du trenger, og jeg vil bare at du skal få øynene opp for det.

Jesus ønsker å si til deg akkurat nå: «Du er ikke skyldig lenger, du trenger ikke være skamfull lenger, du er ikke skitten lenger, du trenger ikke bære på fordømmelse lenger, for jeg elsker deg og min nåde er nok for deg! Du er ikke en slave til synd lenger, du er satt fri, du er elsket av meg!»

Det som det alt handler om er denne mannen Jesus og hva han har gjort for deg!

Kol 2:10 (BGO)

Og i Ham (Kristus) er dere blitt fylt (blitt fullkomne), Han som er hodet for all myndighet og makt.

Fil 4:19 (BGO)

Og min Gud skal etter sin rikdom fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus.

Philippians 4:19 (NIV)

And my God will meet all your needs according to the riches of his glory in Christ Jesus.

Rom 10:6-8 (BGO)

6 Men rettferdigheten av troen taler på denne måten: Si ikke i ditt hjerte: Hvem skal stige opp til Himmelen? – det vil si for å hente Kristus ned –

7 eller: Hvem skal fare ned i avgrunnen? – det vil si for å hente Kristus opp fra de døde.

8 Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte – det er troens ord som vi forkynner:

Gud Er!

Gud er ikke morgendagens Gud, eller Gud fra i går. Gud er ikke den store jeg var, eller den store jeg vil bli. Han er den store Jeg Er. Gud er akkurat nå, og akkurat nå eksisterer du i ham. På grunn av sin sønn, så sier han heller ikke: en gang i fremtiden vil jeg være fornøyd med deg, en gang når du har klart å vasket deg helt ren for alle synder, da vil jeg være nær deg. Når du ikke har syndet på en måned eller to da er jeg for deg og vil hjelpe deg.

Dette er en løgn fra fienden! For akkurat nå er du i Kristus, og Gud er fornøyd med ham. Gud er tilfreds med deg også på grunn Hans sønn, Jesus, og han lever i deg.

Gud sier ikke: En dag vil du kanskje få det til, en dag vil du kanskje klare å leve hellig nok til at jeg vil vær nær deg eller besvare dine bønner. Nei han er nær deg akkurat nå, selv om du skulle ha syndet for to minutter siden. Det Jesus ønsker er at du skal se dette, at han er nær deg og med deg alltid. Han vil aldri slippe deg eller forlate deg. Det er når vi mister dette av syne, det er når andre ting distraherer oss, at vi bommer på målet. Det er hva synd er, og hva ordet synd betyr: Å bomme på målet. Vi mister blikket bort fra hva som er sannhet.

Så lenge vi har blikket festet på Guds sønn, Jesus, og hva han har gjort for deg og hvem du er i ham, har ikke synd en sjanse. Det er når du vet at Gud er fornøyd med deg og du er trygg i at han elsker deg at du vil slutte å synde og at du vil føle den tilfredsheten som du hele tiden har søkt etter.

- Det handler ikke om å oppnå noe du ikke har, men det handler om å oppdage hva du allerede har!

Det handler ikke om å prøve å tilfredsstille Gud, men det handler om å se at Gud allerede er tilfreds med deg på grunn av din tro på hans sønn, og at du er hans sønn eller datter.

Se hva du allerede er!

Som sagt handler det om å se hvem vi virkelig er akkurat nå. Ofte tror vi at Gud bare ser på oss slik som vi vil bli en dag. Jeg tror Gud ser oss hva vi vil bli også, for han har tro på oss, men det er faktisk ikke hans fokus. For hvordan du ser på deg i dag vil også bestemme din fremtid. Ordspråkene sier at slik en man tenker om seg selv (nå), slik er han.

Ords 23:7 (BGO)

For slik som han tenker i sin sjel, slik er han.

Så det er viktig hva du tenker om deg selv akkurat nå. Hvis du tenker at du bare er dine handlinger, at dine reaksjoner og handlinger er din sanne identitet, vil du fortsette å handle deretter.

Vi har en fiende som heter djevelen, og han vil lyve til deg og prøve å få deg til å bli lik hans bilde. Han vil at du skal bli bitter, sjalu, sint, dømmende, fryktsom, deprimert, fornærmet også videre, for det er slik han er og han vil ha deg til å tro at det er slik du er også.

Du har også kanskje blitt lurt til å tro at dette er en del av deg. At frykt er en del av deg og bekymring og sinne er noe som er en del av din familie arv og er dermed en del av din identitet.

Vil Gud prøve å fikse deg?

Du tror kanskje også at når du ble en kristen så vil Gud prøve å fikse på deg slik at du ikke reagerer på samme måte som før. Du tror at bitterhet, sinne og frykt er fremdeles en del av deg, en del av din identitet, men Gud vil hjelpe deg til ikke å levde det ut, han vil hjelpe deg til å undertrykke det. Dette er en løgn og det er faktisk å legge seg under det som kalles loven igjen.

Gud prøver ikke å fikse på deg, han ønsker å gjenopprette deg til det originale bildet han skapte deg i.

Du er skapt i Guds bilde, du er skapt til å være hans sønn eller datter. Du er ikke skapt for synd, frykt eller depresjon. Du er ikke skapt for sinne og frustrasjon, dette var noe som kom inn ved fallet i Edens hage, men dette er ikke din sanne identitet.

- Gud ønsker å gjenopprette deg til den du allerede er, ikke fikse på deg og prøve å få deg til å bli noe du ennå ikke er blitt.

Det er stor forskjell på å prøve å fikse noe og gjenopprette det. Hvis noe på bilen min går i stykker kan jeg prøve å fikse det som gikk i stykker, og jeg kan prøve å fikse på det og fikse på det, men til slutt er det ikke noe mer jeg kan fikse og jeg må bytte det ut. Jeg bor i Thailand, og når jeg setter bilen på verkstedet så vil de ofte ikke gå til roten av problemet og skifte ut det som egentlig er i stykker, de vil bare prøve å fikse på det og etter en måned eller to må jeg tilbake og fikse det igjen. Mange av dere opplever et kristenliv som dette: Vi kommer kanskje på et festival, konferanse eller møte der vi føler at vi blir fikset på, men etter en måned eller to (eller en dag eller to) så trenger vi fiksing igjen.

Jeg kan prøve å fikse på lakken på bilen min med en liten male pensel, men det vil ikke se særlig pent ut etter en stund. Den eneste måte å få den tilbake til sin originale versjon er å hel-lakkere den og gjenopprette lakken til slik den originalt var som ny.

Hvis du har et berømt maleri, så prøver du ikke å fikse på det originale maleriet. Du prøver ikke å fikse på det som malermesteren allerede har gjort, prøve å gjøre det bedre en han. Det som de vil gjøre med et falmet maleri er ikke å fikse på det, men å gjenopprette det slik det originalt var.

Noen ganger tror vi at vi må fikse oss selv, men da bare faller vi inn i det at vi kan gjøre det bedre enn han som skapte oss, og vi legger oss under for det som Bibelen kaller for loven. Gud fikser ikke på oss, og vi trenger ikke prøve på å fikse oss selv. Gud ønsker å gjenoppretter oss til den vi i sannhet er, og vi blir gjenopprettet når vi får kunnskap om hvem vi i sannhet er. Hvis en som lakkerer bilen min ikke har kunnskap om hvilken farge han skal lakkere den i, vil den sannsynligvis ikke bli slik den originalt var.

Du har ofte blitt programmert feil, til å tro galt om hvem du er i Gud, og hvordan Gud ser på deg akkurat nå. Gud ser ikke på hva du engang kan komme til å bli først og fremst, men hvordan han originalt skapte deg. Han ser forbi alle skrapet, skader og feilprogrammering som du kan ha fått på grunn av den verden vi lever i. Han ser deg for den edelstenen du er akkurat nå, og han vil at du skal oppdage det, slik at han kan gjenopprette deg tilbake til det sanne bilde av det som han skapte deg til å være.

Vi trenger den rette kunnskapen om det sanne bilde av hvem vi er, det er på den måten vi kan finne tilbake til den originale oss.

Kol 3:10 (BGO)

og har ikledd dere det nye menneske, som blir fornyet til kunnskap etter bildet av Ham som skapte det.

Salmene 23:3 (BGO)

Han fornyer min sjel. Han leder meg på rettferdighets stier for sitt navns skyld.

På engelsk New King James står det at han gjenoppretter min sjel.

Psalms 23:3 (NKJV)

He restores my soul;

He leads me in the paths of righteousness

For His name's sake.

Så Gud ønsker ikke å fikse på deg, men han vil gjenopprette deg til den du virkelig er. Han gjenoppretter din sjel til dens originale tilstand.

Personlighetstester

Jeg ønsker her å bare si kort om dette med personlighetstester. Jeg personlig er ikke så veldig glad i disse personlighetstestene, grunnen til det er at disse testene ikke viser deg virkelig hvem du er, de bare gir en indikasjon på hvordan du ser deg selv akkurat nå.

Disse testen avslører ikke din feil programmering om deg selv, de vil ikke fortelle deg hele sannheten om hvem du virkelig er. For husk Gud skapte deg ikke til å være deprimer, fryktsom, sint, sjenert, usikker, glemsom, dominerende, kontrollerende, åndsfraværende, humørsyk etc. Disse tingene kom inn på grunn av fallet, men Gud skapte deg ikke slik.

Når er Gud nær?

Kanskje du har vokst opp med denne tankegangen om at Gud er nær noen ganger, mens andre ganger så er han fjern?

Vi kan be på møter: Gud kom og vær nær oss, som om Gud var langt borte.

Vi har kanskje også blitt lært at vår synder skiller oss fra Gud (Jes 59:1-2), og at det er en stor kløft mellom oss og Gud, og vi tror at Gud er langt borte fra de ikke kristne fordi de har så store synder.

Problemet med denne tankegangen er at når vi som kristne synder, føler vi at det er en stor kløft mellom oss og Gud også.

Som kristne så vet vi at vi har Jesus som står i kløften, og at ved hans hjelp kan vi nærme oss Gud selv når vi har syndet, men er det slik at Gud er fjern og nær i henhold til våre synder og hvor mye vi synder?

Jeg vet at jeg utfordrer din teologi som du kanskje har vokst opp med akkurat nå, men jeg ønsker bare å få deg til å tenke, og ikke tenk at dette vil jeg ikke høre på, før du har sett hva jeg sier, for både Paulus og Jesus forkynte at Gud og Guds rike er kommet nær.

Først la oss se hva Jesus forkynte da han kom ned til denne jorden.

Luk 10:8-9 (BGO)

8 I hver by dere kommer inn, hvor de tar imot dere, skal dere spise det som blir satt fram for dere.

9 Helbred de syke der, og si til dem: «Guds rike er kommet nær dere.»

Matt 4:17 (BGO)

Fra den tid begynte Jesus å forkynte og si: «Omvend dere, for Himlenes rike er kommet nær.»

Sa Jesus at Guds rike vil en gang komme nær dere? Nei, han sa Guds riket er nær nå.

Sa Jesus at Guds rike ville komme nær når de omvendte seg? Nei, han sa faktisk det motsatte. Fordi Guds rike er kommet nær; omvende dere.

Husk at Gud demonstrerte i Jesus at han ikke lenger var langt borte, at det ikke lenger var et stort gap mellom Gud og menneskene. Når Gud sendte sin egen sønn kom Gud nær menneskene, og han har ikke forlatt oss siden.

Vi har ofte sagt i evangelisering sammenheng (indirekte): omvend dere så at Gud kan komme nær deg, for dine synder gjør at Gud ikke kan nærme seg deg. Som jeg har vist over, det var ikke det Jesus sa. Kanskje vi trenger å korrigere noe av det vi har blitt lært og det som vi har forkynt?

Vi har sett litt på hva Jesus sa, la oss se på en annen person som har skrevet mye av det nye testamentet, og se hva han sa når han skulle evangelisere. Sa Paulus at Gud var fjern på grunn av deres synder? Sa han at det var et stort gap mellom de som ikke trodde på grunn av syndene deres?

Apg. 17:27-28 (N11BM)

Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne lete seg fram og finne ham. Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss.

For i Ham er det vi lever og beveger oss og er til, slik også noen av deres egne diktere har sagt: «For vi er også Hans slekt.»

Les gjerne kapittel 17 fra vers 16.

Tenk gjerne gjennom det Paus sier her! Husk han sier ikke dette til de kristne, han sier dette til ikke kristne hedninger som tilba avguder. Dette er faktisk veldig radikalt, og det er mulig Paulus ville bli kastet ut av mange menigheter i dag, for å si det han sa her.

Dette kapittelet handler om en gang da Paulus måtte vente på to venner i Athen. Da han gikk rundt for å se seg omkring ble han litt opprørt, for han så alle avgudene der. Men så fikk han øye på en statue der det sto: til en ukjent Gud. Han tenkte kanskje. Hmm, dette blir kanskje utgangspunktet for en evangeliseringstale.

Så han sto opp på tempelplassen der i Athen og begynte å forkynne evangeliet. Og hva forkynnte han? Omvend dere så at Gud kan komme nær? Nei faktisk ikke.

Han sa at jeg kjenner denne Gud som dere ikke har navn på, og han er større enn alle andre. Hans skapte faktisk denne jorde, og her er det Paulus sier:

Dette gjorde han for at de skulle søke Gud, om de kanskje kunne lete seg fram og finne ham. Han er jo ikke langt borte fra en eneste av oss.

For i Ham er det vi lever og beveger oss og er til, slik også noen av deres egne diktere har sagt: «For vi er også Hans slekt. »

Hva er det du sier du Paulus? Er ikke Gud langt borte fra de ikke kristne og de som tilber falske guder, jeg trodde dette var forbeholdt de kristne som unngår å synde og klarer å leve et hellig liv?

Paulus forkynner egentlig det samme som Jesus: Omvend dere for Guds riket er kommet nær. Dette er evangeliet!

En annen ting. Omvendelse betyr ikke anger, fordømmelse, skyld og lov om bot og bedring, som mange tror. Det betyr rett og slett: Snu om eller vend deg rund, (vend om). Du har trodde en løgn, nå har du sett sannheten så velg å snu deg fra løgningen og til hva som er sant. Det er hva omvendelse er! Og det er gode nyheter!

Husk at Jesus var nær den samaritanske kvinnen ved brønnen, Jesus var nær tolleren Sakkeus før han omvendte seg, Jesus var nær kvinnen som nettopp hadde blitt tatt på fersk gjerning i hor. Jesus er nær syndere, det er derfor de kan omvende seg til ham. Hvis Gud hadde vært fjern og de måtte igjennom en sjekklister før de kunne komme nær, ville ikke omvendelse vært mulig.

Husk det var dette prestene måtte gjøre i Gamle Testamentet, de hadde en liste de måtte gå igjennom og sjekke nøye før de kunne nærme seg Gud å få tilgivelse. Og hvis de bommet på en ting i listen, ville de falle død om, men nå i det Nye Testamentet og på grunn av Jesus, kan vi frimodig kommer frem for nådens trone (kom inn i hans nærhet), og finne nåde og hjelp når vi trenger det (når vi har falt og rotet det til for oss selv og andre). (Se Heb 4:16.)

Synden skiller deg fra Gud?

Et skriftsted som mange bruker for å forklare at Gud er fjern når vi synder, eller når de evangeliserer for de ikke kristne er Jesaja 59.

Jes 59:1-2 (BGO)

1 Se, Herrens hånd er ikke for kort til å frelse. Hans øre er ikke tunghørt så det ikke kan høre.

2 Men det er deres misgjerninger som har satt skille mellom dere og deres Gud. Deres synder har skjult Hans ansikt for dere, så Han ikke hører.

Senere snakker han også om at det var ingen som kunne stå mellom folket og Gud, det var ingen mellommann. Derfor sendte Gud en, sin egen sønn som en mellommann. Jesus gjorde det mulig for oss som var langt borte til å komme nær, Jesus åpnet veien så at faderen kan komme nære sine barn igjen. Syndene skilte oss fra Gud, men Jesus gjorde noe med det problemet, slik at alle kan oppleve hans nærhet igjen. Synden er faktisk ikke lenger et hinder for hans nærhet. Du føler mest sannsynlig ikke han er nær deg når du synder, men han er allikevel det.

Mange har et bilde av at Jesus på sett og vis måtte blidgjøre en sint Gud slik at Gud ikke var sint på menneskene lenger, men der er ikke sant. For husk det var ikke på grunn av hans sinne mot menneskene som gjorde at han sendte sin sønn, men på grunn av at han elsket menneskene, det vil si også de ikke kristne synderne. Gud er ikke sint på de ikke kristne, han er faktisk også nær dem på grunn av Jesus, de trenger bare å se det og snu seg om til ham.

Dra nær til Gud

Hva med Jakob 4:8 der det står at vi må dra nær til Gud slik at han kan være nær oss. La meg bare si her at det handler ikke om at Gud er langt borte, men hvis vi ikke drar oss nær ham, vil vi heller ikke erfare hans nærhet. Men det betyr ikke at Gud er fjern.

Kall på Han den stund han er nær

Men hva med der det står: *Søk Herren mens Han er å finne, kall på Ham den stund Han er nær!*

Jeg har hørt dette skriftstedet sitert på møter av og til, kanskje spesielt i et ettermøte der de sier at: nå er Gud nær så søk ham nå, hvis ikke kan det være for sent! Med dette sier vi egentlig: Gud er nær noen ganger (når vi kan føle det), mens andre ganger er han langt borte, og vi må passe på å ta riktige valg når han er nær.

En gang tenkte jeg: Hvor er det Paulus sier dette?: *Søk Herren mens Han er å finne, kall på Ham den stund Han er nær!*

Jeg trodde faktisk at det var han som sa det, for jeg hørte som sagt dette mye sitert på møter, men dette skriftstedet er ikke å finne i det nye testamentet, det var faktisk Jesaja (Jes 56:6) som sa dette i det gamle testamentet og under loven.

Paulus sier derimot:

2 Korinter 6:2 (NB)

På den tid som behaget meg, bønnhørte jeg deg, og på frelsens dag kom jeg deg til hjelp. Se, nå er nådens tid, se, nå er frelsens dag!

Så i dag er nådens dag og i dag er Gud å finne. ***I dag er Gud nær deg!***

Komme mer nær til Gud

Jeg ønsker også å ta med mot slutten at når vi bruker uttrykk som å komme mer nær til Gud eller dra nær til Gud, så handler det også om å bli bedre kjent med Gud, og hvis du bruker det om dette er jeg ikke uenig med deg. For jo bedre du kjenner en person, jo mer vil du erfare og oppleve den personens nærhet.

Hvis du er gift, så var du i nærheten og fysisk nær den personen, selv om dere ikke var sammen enda. Men da dere ble sammen, giftet dere og etter et par år i ekteskapet kom dere enda nærmere hverandre fordi dere ble enda bedre kjent. I et ekteskap kan etterhvert det motsatte skje også, dere kan være fysisk nær hverandre, men allikevel er forholdet dere har fjernt og du føler ikke nærhet til den andre personen, selv om dere deler samme

Til slutt: Husk at Gud alltid er nær deg, selv om du føler at ditt forhold til ham kanskje ikke er så nært. Gud vil aldri trekke sitt nærvær fra deg, men du kan velge å trekke deg unna hans nærvær, og du vil dermed ikke oppleve det.

Men husk Gud er en far som alltid venter på deg, venter på at du skal komme hjem og erfare din fars nærhet igjen.

Les gjerne Lukas 15!